

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Frankofurti, 1596

Ex epistola Xenophontis ad Critonem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

πρὸς Κρίτωνα ἑπιστολῆς.

EX EPISTOLA XENOPHONTIS

AD CRITONEM.

Stob. Ser. ὁποῖος π- ναὶ χη εἶ τῆς πατέρας πρὸς τὴν κεννα.

ΕΥ γὰρ ἴαθι Σωκράτην πρὸς ἡμᾶς πολ- λάκις εἰπόντα, ὅτι οἱ τῶν υἱῶν ἵνα πολλὴν μὲν ἔχουσιν ἕσσαν φρονήζοντες, ἵνα δὲ καλοὶ κα- γαστοὶ γίνωνται ἀμελοῦντες, ἴσον πεπόνθασι τοῖς ἵπποσφῶσι, καὶ τὰ μὲν πολεμικὰ ἐδιδά- σκαιοσι, Ἐφίω δὲ παμπόλλην παρεχόμενοις. Ἔ- τω γὰρ ποτιέρις μὲν τοῖς ἵπποις χρῆσονται, ἀ- πείρις δὲ ὦν χη. εἶ γὰρ ἵππου δρετῶν, ἔτι μὲν δὲ ἄρκιαν, τὴν δὲ πόλεμον δὲ πολμίαν καὶ ἐμ- περίαν. τὰ αὐτὰ δὲ οὐκ ἀμαρτάνειν καὶ τῆς γὰρ πολλῶν κτωμένων τοῖς υἱῶν, αὐτῶν δὲ μὴ ὀπιμελομένων, ἀ γὰρ κεκτήσονται, πολλὰ ἄ- ξια νομιθήσονται, αὐτοὶ δὲ ὀλίγοι. πρὸς ἡμᾶς δὲ δὲ φυλάττον τὴν κληθέντος ἀξιοσημότερον εἶ. καὶ οἴνω δὲ εἰ μὲν πᾶσα πολλοὺς ἄξιον ἀποδει- ξας, καὶ ὀλίγα κατὰ ἀλίπη, πολλὰ ἔδωκε. γνώ- μη γὰρ ἢ πλείω ἢ ἐλάττω γὰρ, ἀγαθὴ μὲν ἐμ- μετρα, ὀκμελὴ δὲ καὶ ἀπαυδύτω, ὀλίγα. σὺ δὲ σὺ δὲ πλείω τῶν ἀναγκαίων παρέχῃς, ἀ τοῖς μὲν δὲ παυδύσεως ἴσον ἀναγκαῖα ἴε καὶ πλε- σια νομίζεσαι. τοῖς δὲ ἀμαρτέσι δὲ μὲν ἀλγιστὸν τὴν ἄρκος ὀκλύς, πῶν δὲ πρὸς τὸ μέλλοντος δις- ελπίσαι οὐ μφοῖ.

SCIAS frequenter ad nos dixisse Socra- tem, quod illi, qui liberis suis de multis facultatibus prospiciunt, ut autem boni ac egregij euadant, negligunt; simile quid agant equos alentibus, qui bellicos ad usus eos non instituunt, & multum pabuli exhibent. Sic enim equos habituri sunt pinguiore, sed eorum, quæ prestare oportebat, imperitos. Nam equi virtutem ac laudem non incorpulentia, sed audacia peritiaque bellici usus, sitam esse. Eodem modo & illos peccare, qui filiis multos agros comparant, ipsosmet vero negligunt. Nam prædia magni pretij æstimationem habebunt, ipsi viles erunt: quum oporteat e contrario custodientem re possessa lōge maioris esse dignitatis ac pretij. Quamobrem si quis filium suum magni pretij hominem effecerit, quamuis paucas opes ei relinquat, multa tamen largitus est. Animus enim facit, ut res vel multa, vel pauca adpareat. quippe animo bono, quidquid possidet, moderatum est: rudi autem & recte non institu- to, exiguum. Tu vero non plura, quam necessitas postulat, das filiis tuis; quæ sane recta institutione vtentes, ut necessaria, sic satis esse tibi copiosa existimant: imperitis vero præsentem quidem corporis mole- stiam remittunt, at futuri temporis exspe- ctationem metu plenam non imminuunt.

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

πρὸς Σώτηρα ἑπιστολῆς.

EX EPISTOLA XENOPHONTIS

AD SOTIRAM.

Stob. Ser. σύγκρισις ζωῆς ὁ θανάτου. τὸ πάντων, τὸ ἀνισάρι θμον τὸ εἶν φέρων τὰ μὴ ὁμοίω * τὴν πῆ- ροὶ ἢ ἀρ- ῶν τῆς. τῆς τῆς

ΕΜΟΙ δὲ δοκῆς, ὡς Σώτηρα, ἔτε ὁ θάνατος ἀγρὸν, ἔτε πικρὸν εἶ. ὅρος δὲ ζωῆς, οὐχ εἰς τὸ πύτων, ἀνισάριθμον ἑτῶν φέρων δὲ μὴ ὁμοίον τῆς γνέσεως, * τὴν ἰσχυρὴν ἢ ἀρρώστια. πῶν δὲ πρὸς φασιν ποτὲ μὲν ἀγρὸν ἔσαν, ἐφέλκεα δὲ θάνατον, τὸ ποῦ δὲ καλῶν καὶ πρὸς πῶν.

MHI vero mors ipsa nec turpe quid- dam, nec honestum esse videtur: sed tantum esse vitæ terminus, non idem omnium, inæqualitatem annorum ferens ex dissimilitudine ipsius ortus, & pro ratione roboris aut infirmitatis: occasionem vero nõnumquam turpem, interdum pulchram ac decoram, homini mortem ad- trahere.

EK